

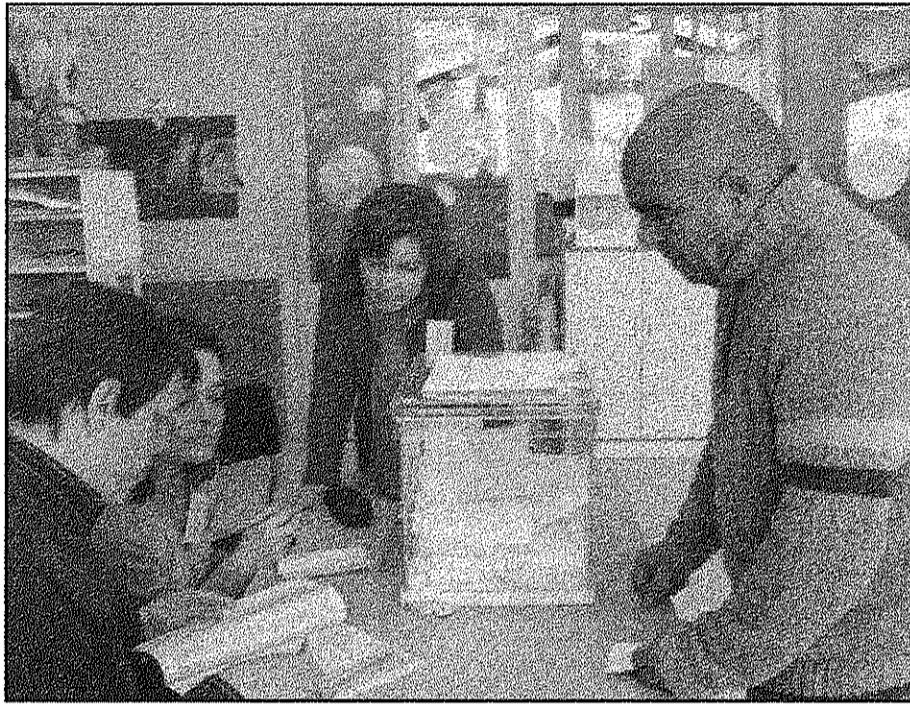
TRIBUNA

TRIBUNA OBERTA JOAN RUBIRALTA, President de la secció local d'ERC de Sant Celoni

La consulta de l'ARE i les eleccions municipals

Ja és coneguda la posició la Secció Local d'Esquerra de Sant Celoni i la Batllòria sobre l'ARE que la Generalitat volia fer a Can Riera de l'Aigua. Van considerar que calia votar no a la consulta per raons mediambientals (canvi d'una zona agrícola a una d'urbanitzable), de mobilitat (ja és crònica la manca de mobilitat interna i les poques places d'aparcament), de cohesió del nucli de la vila (edificant en un extrem de Sant Celoni), per l'excés que hi ha ara del nombre de pisos buits (es parla d'entre 400 a 600 pisos desocupats) i perquè no era just vincular aquest projecte amb la construcció urgent i imprescindible del nou hospital comarcal, d'una nova residència de la gent gran i del nou CES al costat del CEIP Pallarola, com va fer CiU.

Vist com va anar el debat ciutadà, caldria aclarir que en una votació d'un Ple extraordinari convocat per parlar de l'ARE, CiU es va quedar sola defensant el projecte i les altres dues forces, PSC i CUP, hi varen votar en contra amb la qual cosa la majoria dels representants municipals ja deixaven veure com pensava la majoria de la ciutadania celonina. Amb tot, es va decidir convocar una consulta per tal que el poble pogués expressar-se i es va acordar que es faria el dia 25 de gener.



Tenint en compte com va anar el resultat, Esquerra no pot fet més que alegrar-se que la capital del Baix Montseny hagi votat pensant en el futur de la vila donant un rotund 'No' al projecte: 70 % en contra, 30 % a favor i amb un 30% de participació, és a dir, un èxit sense paloliatius i que demostra que la societat civil celo-

nina és madura i responsable.

Amb tot volem destacar una mala pràctica, perquè és del tot fora de lloc: la manera com es va desenvolupar de la campanya. Si una persona que no sabés que se celebrava una consulta popular, hagués passat per Sant Celoni, hauria

pensat clarament que allà hi havia una contesa electoral.

Els tres partits amb representació a l'Ajuntament van fer una despesa excessiva dels diners, uns diners que tots els contribuents paguem. Que si fulletons, que si cartells, que si sopars, que si insercions d'anuncis pagats a revistes, que si mítings i tot això per una consulta que, tot i que podia haver-hi gent despistada, ja se sabia el resultat abans de fer-la.

Més que una consulta semblava una lluita electoral municipal avançada. ERC, en canvi no es va gastar ni un euro però va participar activament en la campanya donant el seu parer a dos plens, a la revista municipal, a una revista interna, a la ràdio abans i després de la consulta, a un debat organitzat per una entitat de la vila i a la revista local.

En definitiva, Esquerra creu que no calia gastar tants milers d'euros per fer conèixer a l'opinió pública el seu argumentari.

Esperem que aquest fet llastimós no enterboleixi el bon ambient i les bones maneres que hi ha en el nostre municipi entre totes les forces polítiques, fet que no es dona a gaires llocs.

TRIBUNA OBERTA Joventut Socialista de Catalunya de Sant Celoni

1.460 dies de CUPero-vergència

Des de les eleccions locals de juny de 2007 hem viscut moments de gran contingut emotiu. Vam veure néixer entre nosaltres una assembleària CUP que va canviar el sistema de partits tradicionals al nostre poble, anunciant aires de polítiques progressistes, d'esqueres, preocupades per apropar la política als ciutadans sota un lema molt ben trobat ("entra amb nosaltres a l'Ajuntament") que denota una gran capacitat de recerca a les hemeroteques, perquè va ser precisament el lema del PSC per a les eleccions municipals de Barcelona, amb en Narcís Serra de cap de llista (ara resultarà que en el fons són socialistes!).

Amb una convicció que els honora, perquè no és fàcil prendre decisions d'aquesta mena, la CUP va apostar per la Revolució decidint recolzar el que devien considerar com la candidatura ideològicament més propera a ells, la "neomarxista maonista" Convergència i Unió.

Això sí, per a no contaminar-se del pensament burgès d'aquest "partit d'esqueres", va optar per no entrar al govern i "influir-hi des de fora"... perquè per tots és conegut que els membres d'un govern no poden influir en la presa de decisions:

això només es pot fer des de fora! La seva aposta, inicialment, els va anar molt bé: els mèrits del govern se'ls atribuïa sense cap complex, tots gràcies a les seves aportacions llibertàries. Els desmèrits, en canvi, venien d'una malèfica "sociovergència" impulsada pels poders fàctics d'un Sant Celoni decadent, encadenat, del qual se'n desvinculaven de forma taxant.

No cal ser Baba la Vident per a veure que aquesta relació fallida estava condemnada al fracàs. La comunicació, escassa, és un mal auguri en una parella acabada de formar. Les baralles, en canvi, eren constants.

Convergència mai ha portat bé això de no tenir majoria al Ple ni de no ser el partit més votat, així que contínuament ha intentat prendre decisions unilaterals fent veure que és ella qui mana. L'atònita CUP contemplava com s'anava enfonsant aquella relació que ells van començar amb tanta il·lusió, tant d'èmfasi, donant suport a en Deulofeu com a Alcalde.

Per això, dolguda, es resistia a veure el que els estava passant. I fruit d'aquesta incomprensió es va formar "El Gran Misteri" d'aquesta legislatura: el partit

que no ha deixat governar la llista més votada (el PSC), el partit que ha investit F. Deulofeu (CiU) alcalde de Sant Celoni, el partit que va signar un acord de Govern amb Convergència i Unió, el partit que ha fet mans i mànigues per a recolzar les iniciatives de CiU al Ple (com ara els pressupostos de 2008)...

Aquest partit ara no té cap complex en denunciar una suposada "sociovergència" entre CiU i PSC. Irònic? No, sarcàstic! Així, obvia de forma flagrant que ha estat i és la "CUPerovergència" la que ha convertit i manté a l'Alcaldia el Sr. Deulofeu. No oblidem que la CUP ho té ben fàcil per a canviar d'Alcalde!

El matrimoni estava en crisi i, tot i així, en negaven l'evidència. Ens han fet creure que tot s'aguantava fins que les contradiccions mútues ho van fer ja insostenible: la CUP es va ruboritzar quan els seus militants van comprovar el flagrant incompliment de CiU del pacte de govern, un pacte que vam denunciar en l'article "Les tres C: CiU, la CUP i Can Riera de l'Aigua".

I això que la CUP ho sabia de temps enrere, però no se li notava gens per la capacitat innata de "fer-se la sueca". Disputes d'enamorats, en direu. Potser sí.

Perquè aquest "mig enfado" no ha derivat en una crítica mútua, en retrets sobre la ruptura, les infidelitats, els enganys, les mentides... Res.

De fet, el que més ha sorprès en la campanya de l'ARE ha estat la manca de crítiques de la CUP cap a l'Alcalde, evitant de furgar sobre la ferida del motiu central de la ruptura marital: la proposició de Can Riera de l'Aigua com a indret per a construir l'ARE, sorgida del govern municipal (CiU). En el seu lloc, tota l'energia negativa es dirigia cap a l'administració de la Generalitat (que fàcil que és culpar Barcelona, tan lluny que està!).

Crítiques mínimes... restabliment de relacions... Què ens depara ara el futur? Fàcil: una etapa de perdó i apropament: la reconciliació. No seria estrany veure com la CUP perdona les infidelitats de Convergència i reinicia el seu particular idil·li amb aquest partit "neo maonista", venent-nos per activa i per passiva com introdueix elements "progres" a cada iniciativa del seu company polític...

I llavors, potser només llavors, deixarem de sentir aquestes estranyes i incomprendibles acusacions CUPeres sobre l'amenaça de la "sociovergència".